

VYUČOVÁNÍ CIZÍM JAZYKŮM V ČESKÉ REPUBLICE PO ROCE 1990

Vladimír Ulrich

Na tomto místě je Vám předkládán krátký přehled o výchozích podmínkách post-komunistických reforem v oblasti vyučování cizím jazykům v České republice. Autor objasňuje příslušné zvyklosti komunistického režimu a nové směrnice pražského Ministerstva školství, mládeže a tělesné výchovy, které byly stanoveny roku 1991. Podstatná změna spočívala v tom, že s platností od září 1991 mohou žáci základních škol zcela svobodně volit mezi angličtinou, francouzštinou, němčinou, ruštinou, španělštinou a italštinou a že komunikativní funkci ve výuce cizím jazykům se dává absolutní přednost. V předkládaném pojednání jsou načrtnuty i první zkušenosti, které poukazují na to, že se doposud v plném rozsahu prosadila jenom němčina a angličtina a že také na gymnáziích stojí jako cíl výuky cizím jazykům na prvním místě komunikace, již jsou didakticko-kulturní aspekty podřízeny.